

PRIJEMNI ŠTAMBILJ
REPUBLIKA HRVATSKA

376 HAKOM

Primljeno: 03.05.2022. 09:00:15 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/21-01/79	376-08/HP	
Uredžbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-22-04	1	

d2929587

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-369/21-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanše Turić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i mr.sc. Mirjane Juričić, članova vijeća, te više sudske savjetnice - specijalistice Biserke Špoljar, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja
6, kojeg zastupa opunomoćenik protiv
tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi inspekcijskog nadzora, na sjednici vijeća održanoj 30. ožujka 2022.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-07/21-01/56, urbroj: 376-05-3-21-02 od 27. rujna 2021.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika obustavljen je postupak inspekcijskog nadzora.
2. Tužitelj je protiv osporenog rješenja podnio tužbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U bitnome ističe da je njegov zahtjev za otklanjanje poteškoća na broju evidentiran kod još 15. kolovoza 2020., a da je 13. studenog 2020. tuženiku dostavio zahtjev za rješavanje spora za ponovno upućivanje/otklanjanje poteškoća na navedenom broju. Postupajući po zahtjevu tužitelja, je jednostrano i protivno odredbama Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17. dalje ZEK) trajno isključio uslugu koju je tužitelju pružao na navedenom broju, bez da mu je osigurao zamjensku uslugu. Navodi kako se tuženik ne osvrće na ove činjenice, koje su upravo razlog zašto je tuženiku podnio zahtjev za rješavanje spora. Navedeno postupanje protivno je odredbi članka 98. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09. – dalje: ZUP) jer o zahtjevu stranke nije odlučeno, a niti je obrazloženo što je utvrđeno iz samog stanja spisa i očitovanja Navodi da mu tijekom provedenog postupka pred tuženikom nije omogućeno da se očituje o svim okolnostima i činjenicama, čime

je došlo do povrede odredbe članka 30. ZUP-a, te je na taj način tužitelju onemogućeno da se očituje o dvije najvažnije činjenice ovog postupka, gdje je kvar na koji se poziva i za koji ističe da ga onemogućuje u daljnjem pružanju usluge na fiksnoj liniji na broju te postoje li mogućnost da se tužitelju na neki drugi način od strane osigura jednako kvalitetan i stalan signal kakav je postojao do nezakonitog i jednostranog isključenja. Tužitelj ističe da nema dokaza za tvrdnje tuženika kako na lokaciji otoka nije moguće pružati uslugu putem kabela jer da je na istom došlo do oštećenja zbog dotrajalosti, te da je ponudio četiri rješenja putem kojih bi pružio zamjensku uslugu tužitelju, što je tužitelj odbio. Ističe da je još u listopadu 2020. upozoravao kako oštećenja na kabelu nema i kako ronilac kojeg je privatno angažirao nije mogao utvrditi kvar. Navodi da je upozoravao i na činjenicu da nikada nije bilo mjerenja ili rezultata ispitivanja provedenih po tehničarima iz čega proizlazi da tuženik nije provjerio tvrdnje koje je u postupku osporio tužitelj. Tužitelj smatra kako je tuženik prihvatio navode bez da je izveo potrebne dokaze radi utvrđivanja pravog stanja stvari, čime je postupio protivno odredbama članka 51., 59. i 52. ZUP-a. Tužitelj se u tužbi osvrće i na komunikaciju koja se odvijala između njega, tuženika i te navodi da je iz dokaza u spisu vidljivo da na otoku postoje još dva korisnika koji su također spojeni na mrežu, koju je proglasio neupotrebljivom. Smatra da je tuženik osim što je pogrešno utvrdio činjenično stanje, pogrešno primijenio i materijalno pravo i to odredbu članka 25. stavka 10. ZEK-a, jer je iz svega očigledno kako nije u skladu s citiranom odredbom održavao podmorski kabel kako bi isti ostao u redovnoj funkciji. Pogrešno tuženik navodi kako predmetna odredba nije povrijeđena iako se tužitelju ne pruža usluga, a sve iz razloga razmjernosti, odnosno činjenice da se od traži da kabel održava za jednog korisnika. Nadalje ističe da se tuženik u osporenom rješenju poziva i na odredbu članka 35. stavka 1. i 2. ZEK-a, navodeći da tužitelj nema pravo uvjetovati način na koji će mu usluga biti pružena, već ima pravo na univerzalnu uslugu određene kakvoće. Navodi da s takvim stavom tuženika nije suglasan, budući da nikada nije tražio niti uvjetovao način na koji će mu usluga biti pružena, već je tražio da mu se pruži stalan signal određene kakvoće, bez prekida, kao što je imao prije nego je došlo do nezakonitog prekida usluge od strane Također navodi kako se ne može složiti s konstatacijom kako ima apsolutnu slobodu izbora kod pružanja usluge jer osim što to nije na zakonu utemeljeno, radi se i o pitanju prava vlasništva koje je ustavna kategorija i izvan domene je tuženika, i ZEK-a. Tužitelj zaključno navodi da je tuženik osporenim rješenjem propustio utvrditi propuste na strani čime je tužitelja diskriminirao u korištenju njegovih prava koja proizlaze iz odredbi ZEK-a i ZUP-a. Iz naprijed navedenih razloga tužitelj predlaže ovom Sudu da usvoji tužbeni zahtjev i poništi rješenje tuženika, te da mu se priznaju troškovi za sastav tužbe.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnome navodi da se tužitelj obratio tuženiku sa zahtjevom za rješavanje spora između krajnjeg korisnika usluga i operatora javnih komunikacijskih usluga u vezi s pružanjem usluge, iznosom kojim je zadužen za pruženu uslugu, kakvoćom pružene usluge, prigovorom zbog povrede odredaba pretplatničkog ugovora ili prigovorom zbog povrede prava u vezi sa zaštitom pristupa otvorenom internetu. Spor je riješen odlukom tuženika 3. veljače 2021., klasa: UP/I-344-08/20-01/1143, urbroj: 376-05-2-21-09. Odlukom tuženika, u odnosu na dio zahtjeva tužitelja koji se odnosi na otklon poteškoće na broju navedeno je da se prosljeđuje na nadležno postupanje inspektoru elektroničkih komunikacija jer

se radi o sporu iz članka 51. ZEK-a. Protiv navedene odluke, tužitelj je podnio tužbu koja je odbijena presudom poslovni broj: 10 Usl-269/2021-5. Tuženik ističe da tužitelj u predmetnom postupku inspekcijskog nadzora nije stranka jer se isti provodi sukladno člancima 111. i 112. ZEK-a, isključivo u odnosu na nadziranu osobu (u ovom slučaju nad) i nad primjenom ZEK-a i propisa donesenih na temelju istog. Inspekcijskim nadzorom se ne rješava spor iz članka 50. i 51. ZEK-a kako to tužitelj navodi u tužbi. Ističe kako nije sporno da operatori moraju održavati svoju elektroničku komunikacijsku mrežu, elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu u svrhu osiguravanja sigurnosti i cjelovitosti ugovorenih elektroničkih usluga, kao i što nije sporno da je došlo do prekida pružanja usluge. S obzirom da nije otklonio kvar u rokovima propisanim člankom 29. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga („Narodne novine“ 154/11., 149/13., 82/14., 24/15. i 42/16.) tužitelju je isplaćena naknada za nepravovremeni otklon kvara što je riješeno odlukom tuženika od 3. veljače 2021., a sukladno člancima 50. i 51. ZEK-a. Tuženik nadalje ističe da u slučaju nemogućnosti pružanja usluge, (kao davatelj univerzalne usluge) je obvezan osigurati pružanje usluge koja zadovoljava minimalne standarde univerzalne usluge koje moraju biti dostupne svim krajnjim korisnicima na cijelom području Republike Hrvatske, na temelju razumnog zahtjeva krajnjeg korisnika usluga, neovisno o njihovoj zemljopisnoj lokaciji, uz uvažavanje načela objektivnosti, transparentnosti, razmjernosti i nediskriminacije, te uz što manje narušavanje tržišnog natjecanja (članak 35. ZEK-a). Pružanje univerzalne usluge nije vezano određenom tehnologijom. Odabir rješenja kojim će biti omogućeno pružanje univerzalne usluge korisnicima na području, isključivo je odluka na temelju prethodno provedene tehničko-ekonomske analize, pod pretpostavkom da su zadovoljeni propisani standardni kakvoće. U tom smislu, tuženik je tijekom cijelog inspekcijskog nadzora, usmeno i pisanim putem (mail od 28. srpnja, 3. kolovoza i 4. kolovoza 2021.) komunicirao tužitelja da omogući cijeli niz aktivnosti od postavljanja antene, mjerenja, uvlačenja kabela, sve u svrhu osiguravanja kakvoće usluge koju je obvezan pružati na cijelom području Republike Hrvatske, uz razumne zahtjeve. Međutim, unatoč aktivnostima i nadležnostima tuženika i aktivnostima tužitelj je odbio sva moguća tehnička rješenja zbog čega nije u mogućnosti pružiti univerzalnu uslugu, te je tuženik utvrdio kako više ne postoje uvjeti za daljnje vođenje postupka. Iz navedenih razloga predlaže da se odbije tužbeni zahtjev.

4. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

5. Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je Upravni sud u Rijeci, rješenjem poslovni broj: 3 Us-1187/21-4 od 22. studenog 2021. tužbu tužitelja podnesu protiv osporenog rješenja tuženika ustupio ovom koji je stvarno i mjesno nadležan za ocjenu zakonitosti osporenog rješenja tuženika, uz spis predmeta.

6. Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je tuženik dio zahtjeva tužitelja koji se odnosio na otklon poteškoća u korištenju broja proslijedio na nadležno postupanje inspektor tuženika koji je sukladno odredbama ZEK-a, po službenoj dužnosti pokrenuo postupak inspekcijskog nadzora radi utvrđivanja okolnosti pružanja telefonske usluge koju je tužitelju putem podmorskog kabela pružao na navedenom broju. Naime, tužitelj se obratio tuženiku zbog propusta u održavanju mreže, a koja obveza proizlazi iz odredbe članka 25. stavka 10. ZEK-a.

7. Odredbom članka 25. stavka 10. ZEK-a propisano je da operatori moraju održavati svoju elektroničku komunikacijsku mrežu, te elektroničku komunikacijsku

infrastrukturu i drugu povezanu opremu u svrhu osiguravanja sigurnosti i cjelovitosti ugovorenih elektroničkih komunikacijskih usluga.

8. Tijekom postupka je utvrđeno da je tužitelj korisnik kuće na otoku te da je za korištenje navedenog broja korišten podmorski kabel koji je u međuvremenu dotrajavao i njegovo daljnje korištenje nije bilo moguće, te je došlo do prekida pružanja usluge na navedenom broju.

9. Tuženik je ocijenio kako propust da sanira podmorski kabel koji više nije u funkciji i čije korištenje više nije moguće, a koristi ga samo tužitelj, ne predstavlja povredu obveze iz članka 25. stavka 10. ZEK-a, koju ima. Ovo iz razloga jer obveza održavanja elektroničke komunikacijske mreže podrazumijeva pružanje ugovorene usluge, ali na temelju razumnog zahtjeva krajnjeg korisnika usluga, dok je u konkretnom slučaju ocijenjeno da nije bilo razumno poduzimati mjere i aktivnosti u sanaciji podmorskog kabela čije korištenje nije moguće. Stoga je u predmetnom inspekcijskom postupku utvrđivana mogućnost, može li se tužitelju putem zamjenske usluge bazirane na mobilnoj tehnologiji pružiti usluga koja zadovoljava minimalne standarde univerzalne usluge, a na koju tužitelj ima pravo sukladno članku 35. stavku 1. ZEK-a.

10. Odredom članka 35. stavka 1. ZEK-a je propisano da univerzalne usluge moraju biti dostupne svim krajnjim korisnicima usluga po pristupačnoj cijeni na cijelom području Republike Hrvatske, na temelju razumnog zahtjeva krajnjeg korisnika usluga, neovisno o njihovoj zemljopisnoj lokaciji. Univerzalne usluge pružaju se uz uvažavanje načela objektivnosti, transparentnosti, razmjernosti i nediskriminacije, te uz što manje narušavanje tržišnog natjecanja. Odredbom stavka 2. točke 1. propisano je da univerzalne usluge iz stavka 1. ovoga članka obuhvaćaju jednu ili više sljedećih usluga: 1. pristup javnoj komunikacijskoj mreži i javno dostupnim telefonskim uslugama na nepokretnoj lokaciji, što omogućuje govornu komunikaciju, komunikaciju putem telefaksa i podatkovnu komunikaciju, uz brzine prijenosa podataka koje omogućuju djelotvoran pristup internetu, uzimajući u obzir raširene tehnologije kojima se koristi većina pretplatnika, kao i tehnološku ostvarivost.

11. Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je između tužitelja, i tuženika održano više sastanaka radi dogovora o pružanju univerzalne usluge, te je dostavio ukupno četiri prijedloga koja su moguća za realizaciju zamjenske usluge, te se obvezao izvesti radove o svom trošku za bilo koje od predloženih rješenja koje tužitelj odabere kao najpovoljnije za njega. Suprotno navodima tužitelja, ovaj Sud prihvaća stajalište tuženika da je odabir tehničkog rješenja kojim će biti omogućeno pružanje univerzalne usluge u domeni , uz prethodno provedene sve tehničko-ekonomske analize. S obzirom da je ponudio tužitelju više tehničkih rješenja radi realizacije zamjenske usluge, kako to i proizlazi iz podataka spisa, dok je tužitelj sva predložena rješenja odbio, proizlazi da je tuženik u konkretnom slučaju imao osnove ocijeniti da više ne postoje pravne pretpostavke za vođenje postupka, slijedom čega je temeljem članka 46. ZUP-a obustavio postupak.

12. Iz navedenih razloga proizlazi da se osporeno rješenje uz obrazloženje kako je njime dano ne može ocijeniti nezakonitim, a navodi tužitelja ocijeniti osnovanim i od utjecaja na drukčije rješenje predmetne stvari.

13. Trebalo je stoga temeljem članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.) odlučiti kao u izreci.

14. S obzirom da tužitelj nije uspio u upravnom sporu nema pravo na naknadu troškova upravnog spora temeljem članka 79. stavka 4. ZUS-a.

U Zagrebu 30. ožujka 2022.

Predsjednica vijeća
Blanša Turić

Dokument je elektronički potpisan:
BLANŠA TURIĆ

Vrijeme potpisivanja:
29-04-2022
09:12:59

DN:
C=HR
O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#130D4B523193363133333630303638
L=ZAGREB
S=TURIĆ
G=BLANŠA
CN=BLANŠA TURIĆ